

המסמיק החד

בשעה 6.30 בדיוק כבר רחוק
חץ אברהם את עיניו שר
השינה עוד נפוכה עליהן.
זהו שעה מוקדמת ביותר
לנבני בני-גילו, אך לא
לנבני ממרנס המשפחה.

בוקר

באגמים הנרחבים של
שכונת התקווה, הנקראים
משום מה רחובות מנתר
אברהם, ברגלו הפצועה,
לחנות המכולת עוד בט
רם התלבש. משם עליו
להביא מלוא הסל פיתות
ומלוא הסיר חלב. אחרי
כן הוא ממחר לבית-הס
פר. עבודתו אינה מפרי
עה בעדו להיות תלמיד
בכיתה ד'. הוא שולט ב
עברית למרות שעלה רק
לפני שלוש
שנים מעירק

בביתה ד' של בית-הספר
היסודי בשכונת התקווה
אין אברהם נכדל במאור
מה משאר חבריו לכיתה.
תפוסתו מפותחת מאוד
והוא מסוגל לריכוז ולר
סקירה של רגילים.

את ארוחת הצהריים אוכל
אברהם שש פעמים בש
בוע במטבח של בית-ה
ספר. הארוחה מוגשת ל
תלמידים שמצב בריאותם
לקוי או שהם חסרי-א
צעים. אברהם זכה ל
מנות על הסוג השני

ערב

לילדים רבים אחרים זהו
כבר אמצע הלילה. אבר
הם חוזר מעבודתו, מונה
בעזרת אמו את ההכנסה
היומית. מהסכום הכללי
וש להפריש מיד 5 ל"י ו
400 פרוטה — בשביל ל
התחיל את העסק מחר מ
חדש, לשלל אזרחים אד
שים לקנות מסטיק, סוכ
ריות מנטה, או סוכריות
נגד שיעול — הכל בעד
תת רוח טוב
בה, אומיקלב
וחיוך רחב

שעות אחר-הצהריים ה
מוקדמות מוקדשות לחב
ת שיעורים, בצוותא עם
אחיו יוסף, תלמיד כיתה
ד'. ליד השולחן הצר ה
חור כהה. אהרן מנר
עת שעת השינה הקצרה,
ההכרחית במקצוע שלו.

פני הוציאה למלאכה
זוטת אברהם את ארוחת
ערב במטבח הקטן. הוא
משתתף פעיל בהכנת
הה, בוחש בסירים המת
שלמים. אברהם הוא ה
זה החיה של משפחת
נבאי, שער נאמן לאמו
והאצתה להרשות לו ל
נר בערמים מסטיק בעיר.

